

Was Avraham Jewish?/Yehoshua Grunstein

בראשית פרק י"ב/א-ג: ויאמר יקוק אל אברם- **לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשרך לגוי גדול**
 ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה:
רמב"ם [תשובה ב/י]-אסור לאדם להיות אכזרי ולא יתפייס אלא יהא נוח לרצות וקשה לכעוס ... **וזהו דרכם של זרע ישראל** ולבם הנכון, אבל
 העובדי כוכבים ערלי לב אינן כן...

Source

ויקרא כ"ד/י- ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי.

הרמב"ן [שם, ד"ה "וטעם בן הישראלית"]:

<p>והצרפתיים אומרים כי טעם הגרות מפני שהיה קודם מתן תורה, והיה משפטו לילך אחר הזכר, ממה שאמרו (בבמות ע"ה): "באומות הלך אחר הזכר," וכאשר נולד זה לא מלו אותו כי מצרי היה בדינו, אבל כשגדל נתגייר לדעתו ונמול.</p>	<p>...ומה שאמר בת"כ (פרשה יד א) "בתוך בני ישראל" מלמד שנתגייר. אינו שיצטרך בגירות, אלא ככל ישראל שנכנסו לברית במילה וטבילה והרצאת דמים בשעת מתן תורה (כריתות ט), אבל נתכוונו לומר שהלך אחרי אמו ונדבק בישראל. וזה טעם "בתוך בני ישראל", שהיה עמהם ולא רצה ללכת אחרי אביו להיות מצרי... ואין דעתי כך, כי מעת שבא אברהם בברית היו ישראל ובגויים לא יתחשבו.</p>
--	--

Explanation # 1- What makes us "different"?

<p>הרמב"ם, אגרת תימן- וזאת היא תורת ה' האמתית, שנתנה לנו ע"י אדון כל הנביאים... שבתורה הזאת הבדילנו הבורא משאר בני העולם...ואין זה לפי שהיינו ראויים לכך, אלא בחסדו...ומפני שייחד אותנו הבורא במצוותיו וחקיו והתבארה מעלתנו על זולתנו בכללותיו ובמשפטיו, שנא' "מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים" ... קנאונו האומות. נחלת צבי [ב/עמ"י רי"ד / הרב גדליה פעלדער]- במעמד הנבחר כשעמד עם ישראל אצל הר סיני הטיל ד' קדושה על עמו וקידש אותו בקדושה מיוחדת...מאז שנתקדש העם בקדושה זו....מהאמור יוצא דהיה קדושה שנתקדש בה עם ישראל בשעת מתן תורה עוברת להנולדים רק היכא דיכול האב להטיל זרעו בקדושה,</p>	<p>הכוזרי [מאמר א אות קט"ו]- ה' בחרם לעם ולאומה מבין אומות העולם, וחל הענין האלקי על המונם עד שהגיעו כולם אל מעלת הדיבור... אחר שלא היה חל הענין האלקי כי אם ביחידים מבני אדם הראשון... והוליד בנים רבים ולא היה ראוי להיות במקום אדם אלא הבל... נתן לו תחתיו שת... והיה סגלה ולב וזולתו קליפה... עד נח, ביחידים היו לבבות, דומים לאדם... אבל אברהם... היה הענין האלקי דבק בהם מאבות אבותם אל בני בנים... ליצחק, יעקב... ובני יעקב כלם סגלה.</p>
---	--

Explanation # 2- Does Partial acceptance of Mitzvot make a difference?

בראשית רבה (פרשת לך לך פרשה לט) -...וימת תרח בחרן (בראשית יא לב), ויאמר י"י אל אברם לך לך... לפי שהיה אברהם מפחד ואומר; **"אצא ויהיו מחללים בי שם שמים ואומרים הניח אביו בזקנותו והלך," אמר לו הקב"ה לך אני פוטרך מכיבוד אב ואם...**

רמב"ם [מלכים טא]-על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי עריות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בידינו ממושה רבינו, והדעת נוטה להן, מכלל דברי תורה יראה **שעל אלו נצטווה**. הוסיף לנח אבר מן החי שנאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו, נמצאו שבע מצוות. וכן היה הדבר בכל העולם עד אברהם. בא אברהם ו**נצטווה יתר** על אלו במילה, והוא התפלל שחרית, ויצחק הפריש מעשר והוסיף תפלה אחרת לפנות היום, ויעקב הוסיף גיד הנשה והתפלל ערבית, ובמצרים **נצטווה עמרם במצות יתירות**, עד שבא משה רבינו ונשלמה תורה על ידו.

NO	<p>הרמב"ן [בבא בתרא נ"ח]-הא דציין רבי בנאה מערתיה דאדם הראשון ודאברהם אבינו. איכא מאן דקשיא ליה; דהא אין קברי גוים מטמאין באהל ואמאי מציין מערתא דבני נח?... אלא מפני כבודם שהרי קיימו וקבלו עליהם תורה....</p>
----	---

Explanation # 3: Not "Jewish", part of the "Jewish family"

הרמב"ם [איסורי ביאה ט"ו/ד]-זה הכלל: בן הבא מן העבד או מן העכו"ם או מן השפחה או מן בת עכו"ם **הרי הוא כאמו, הרש"ר הירש** [בראשית, כ"א/י"ב]-י"כי ביצחק יקרא לך זרע"- בו יקרא לך זרע, **ואילו ישמעאל - "זרעך הוא"** (פסוק יג). ישמעאל הוא יוצא חלצ'ך, ולפיכך יתכן שיש בו משלך - **מידה רבה מבחינה גופנית, ומידה מועטת מבחינה רוחנית**. אולם אין הוא ראוי להיקרא "בנך".

שולחן ערוך [אה"ע ט"ו/י]- אחותו אסורה לו מן התורה... חוץ מאחותו מן השפחה או מעובדת כוכבים. הגה: **וני"ל דלכתחלה אסור לבא עליה**, ויש מסתפקים לומר דדוקא מדאורייתא הולד הולך אחר השפחה ואחר העובדת כוכבים, אבל מדרבנן הוי זרעו, **לכן יש להחמיר לכתחלה**.

שו"ת הרדב"ז חלק ג סימן תעט (תתק"ז) - ...בגר שמל וחלה ושהה ימים ולא טבל, ונגע בין אם אסרו, וכן אם מזמנין עליו או מצטרף לעשרה, ואם קדש אשה אי חיישינן לקדושתו... **תשובה** מעשה בא לפני ר"י ז"ל כיוצא בזה, והתיר את היין אפי' בשתייה ואזיל לשיטתיה דגר תושב מגעו מותר בשתייה, **וכ"ש גר שמל וקבל עליו מצות**.... והר"ן ז"ל דחה ראיות הללו וכתב דליכא לדמויי מל ולא טבל לגר תושב, משום דגר תושב מקבל מהשתא וגר אינו מקבל אלא לאחר טבילה: **ואני אומר דעדיף טפי מל ולא טבל מגר תושב מכמה טעמי**

1) חדא דגר תושב לא קבל שום מצוה ממצות ישראל וזה קבל עליו מקצת מצות קלות וחמורות. ומ"ש הר"ן ז"ל שאינו מקבל אלא לאחר טבילה ליתא דניהו/דנהי/ דלא מינעש עלייהו אלא עד לאחר טבילה אבל מהשתא קבלינהו עליה.

2) ותו דגר תושב לא מל וזה כבר מל ויצא מטומאת העכו"ם.

3) ותו דגר תושב לא קבל עליו דת ישראל וזה כבר קבל עליו להיות כמונו אלא שנאנס ולא היה יכול לגמור הדבר. ומכל הני טעמי אני אומר... דאפילו למאן דאית ליה גר תושב אוסר היין במגעו **מודה הוא בגר שמל ולא טבל**... ולענין להצטרף לכל דבר שבקדושה ולענין אי חיישינן לקידושו הדבר **ברור שאינו כישראל לשום דבר** דקיי"ל מל ולא טבל כאלו לא מל. **אלא שיצא מכלל עכו"ם** שמצוה להחיותו ואין מגעו ביין טמא ולכלל ישראל לא בא עד שיטבול ודברים ברורים הם.

שו"ת הרשב"ש ש"ס ח"ך שלמה בן ר' שמעון דוראן, אלג'יר 1400, אביו בעל התשב"ץ, עם פטירת אביו הרשב"ץ בשנת 1444 ישב הרשב"ש על כסאו, נפטר בשנת 1467, - **הבא להתגייר וידענו באמת שלא בא אלא לאהבת אשה בת ישראל שנתן עיניו בה,....מיהו זהו בגוי הבא להתגייר**, אבל מהאנוסים אלו או זרעם אין דוחין אותם מפני זה, אבל המקרבן ומכניסן תחת כנפי השכינה עליו נאמר אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה

פסקי הרב עוזיאל [בשאלות הזמן סימן ט"ו/ד] - מכאן אנו לומדים במכל שכן כשגוי זה הוא בן ישראל מנכרית ואביו מביאו להתגייר שבי"ד נזקקים לגרותו משום דאע"ג שהוא נקרא בנה של הנכרית אינו יוצא מכלל זרע ישראל... **הלכך כשאביו הביאו להתגייר חוזר הילד לעיקר זרעו, וראיה לדבר, נראה מדאמרינן: ומזרעך לא תתן להעביר למולך, בישראל הבא על הכותית והוליד ממנה בן, הכתוב מדבר (מגילה כ"ה ע"ב)**. הא למדת דבן הבא מן הנכרית נקרא זרעו של ישראל ועובר עליו משום ומזרעך לא תתן להעביר למולך, הלכך אם בא לגיירו מצוה עלינו להזדקק לגרותו כדי לכפר עון האב מאחרי הגרות ולבל ידח ממנו נדח.

משפטי עוזיאל [כרך ב, י"ד, סימן נח]-**וכל שכן הוא שמצוה לקרב בת ישראל שנולדה מנכרי** ונשאת לישראל. דאע"ג

שהבנים נגררים אחרי אדם והם נכרים לכל דבריהם, **מכל מקום מזרע ישראל באו ומצוה להשיבם אל צור מחצבתם אלו האבות לבל ידח ממנו נדח**...